BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 57-lea
10 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 253 Sâmbătă 14 Septembrie 1940
10 Pagini P I I I I

ABONAMENTE
IN ȚARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE
IN ȚARA pe un an la
UNIVERSUL COPIILOR
ZIARUL CĂLĂTORILOR,
VESELIA, RADIO UNIV.
și UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

Niciodată situația țării n'a apărut mai limpede decât astăzi: greutățile din afară se adaogă celor dinnăuntru, în vremuri aspre de adâncă prefacere a continentului și de radicală transformare a structurii teritoriale, constituționale, politice și morale a țării noastre.

Niciodată datoria elementară a fiecărui Român n'a apărut nici ea mai limpede de cât astăzi: unirea deplină a tuturor în liniște și ordine — în liniștea disciplinată și în ordinea consimțită a fiecăruia dintre noi.

O țară nu poate trăi numai în ordine fără libertate, nici numai în libertate fără ordine. Mai mult ca oricând, în aceste zile dramatice libertățile fiecăruia trebue puse în serviciul interesului obștesc al unei țări, care trebue reclădită din temelie și ordinea națională trebue asigurată prin contribuția tuturor conștiințelor românești la acțiunea supremă de refacere a națiunii și Statului nostru.

O ursită norocoasă pentru țară a pus, în aceste ceasuri tragice, pe umerii generalului Antonescu, cea mai grea sarcină, pe care o poate suporta un om. El aduce în îndeplinirea acestei supreme datorii și energia unui șef adevărat și patriotismul unui mare Român și — o dată cu ele — speranța într'un viitor mai bun.

El a adresat eri țării două chemări: într'una vorbește conducătorul fără șovăire, care are nevoie de liniște și ordine, căruia trebue să i se dea timp și ascultare pentru înfăptuirile lui. In cealaltă vorbește — cu o largă înțelegere — Românul, care face apel la înțelepciunea tuturor compatrioților lui.

Suntem siguri că și una și cealaltă vor găsi un răsunet adânc, în rândurile strânse în ordine ale unei țări, care a isbutit să facă fără sguduiri — în plină criză internațională — într'o singură săptămână, o revoluție politică și națională; ale unei țări care a înțeles toată gravitatea poruncitoare a ceasurilor de azi și care va ști să repare nedreptățile, să deschidă largi tineretului ei porțile viitorului și să se ridice cu bărbăție din mijlocul ruinelor de astăzi.

APEL LA ORDINE ȘI LA MUNCĂ

D. general Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român, a lansat următorul apel:

ROMANI,

Mi-am pus în cumpăna soartei viața mea ca să o scap pe a voastră.

Dumnezeu care a fost cu voi și cu mine m'a ajutat să spulber în două zile un regim tiranic și odios.

Scopul meu nu a fost însă numai să sparg în țăndări un sistem, ci aceea de a crea altul.

Un regim nou de viață curată; un regim de viață armonioasă și frățească între conducători și conduși; un regim de viață plină de ideal, de cuget curat și de forță creatoare, în sfârșit un regim în care dela cel mai tânăr dintre voi până la cel mai în vârstă dintre noi să muncim cu patimă, să muncim cu dragoste, să muncim fără preget pentru a reclădi dela bază Statul nostru, pentru a face din el ceea ce doriți voi și ceea ce am visat eu.

Este o muncă grea, neînchipuit de grea, care cere dela voi și dela mine gândire, organizare, metodă, ordine, disciplină, neslăbită voință și dârzenie.

Ajutați-mă și ascultați-mă.

Dacă o faceți cinstit, dacă nu umblați după foloase personale sau de castă, dacă nu vă uitați cu ochi răzbunători în trecut, dacă întindem o mână frățească tuturor care sunt în stare să pună sufletul, priceperea, cinstea, munca și patriotismul lor în slujba Patriei, dacă lăsăm ambițiile și păstrăm proporțiile, în sfârșit, dacă începeți să dați și tot sufletul, toată energia și toată munca voastră în folosul Țării noastre, voiu reuși.

Puneți deci frâu bucuriei care v'a cuprins că ne-am descătușat și începeți munca constructivă.

In fiecare săptămână, de Luni dimineața și până Sâmbătă seara să transformăm Statul într'un stup de înțelepte și harnice albine.

Orice secundă pierdută în intrigă și luptă strâmbă poate să ne fie mortală.

TINERI LEGIONARI,

Am înțeles și înțeleg explozia voastră de mulțumire, pentrucă fără să fiu dintre voi, am suferit cumplit cu voi și pentru voi.

Am suferit cu voi fiindcă doream ceea ce doreați voi, gândeam ceea ce gândeați voi.

Doream ca România Mare să fie o Românie tare. Doream să fac, după cum doreați să faceți, ca în această Țară să domnească dreptatea, să fie stăpână numai legea, să conducă numai meritul și să se bucure de bunul traiu nu numai unul, ci toți.

Am suferit și ați suferit luptând pentru aceleași simple idealuri.

Am uitat. Să uitați.

Nu se clădește cu răsbunare ci cu muncă; nu cu dezordine ci cu ordine.

Am lăsat liberă explozia voastră de bucurie și de entuziasm fiindcă am înțeles-o și o înțeleg.

Nu uitați însă că în acest ceas, pe tot întinsul Țării noastre, sunt țărani care suferă de lipsuri și-i amenință foametea; sunt victimele greșelilor noastre; sunt loviți de soartă și nefericiții noștri frați care au părăsit pământul lor strămoșesc, icoanele lor sfinte, casele lor dragi, avutul lor agonisit cu trudă, amintirile lor scumpe, mormintele strămoșilor și speranțele lor în dreptate.

Sunt muncitori dela orașe și năpăstuiți de soartă care se sbat după o neagră și amară pâine; în sfârșit sunt familiile și bisericile, școala și armata pe care trebue să le refacem, să le dăm un nou suflu de viață și să le redăm avântul pentru ca prin ele să redăm Națiunii demnitatea și puterea, speranța în viitor și credința în biruință.

Gândiți-vă la ce vă spun. Socotiți și alegeți între agitații și ateliere.

Eu am ales. Am ales munca și vă pot asigura că tineretul va lua parte activă, după pregătire, competință și puterea fiecăruia la această muncă de reconstrucție.

ROMANI,

In timpul săptămânii nimeni nu face altceva decât muncește pentru Națiune și muncind pentru Națiune, muncește pentru el.

Nu așteptați să vă vină totul dela mine.

Dați-mi răgaz să-mi formez echipa și să încep adevărata muncă constructivă. O voi face în câteva zile.

Greutățile în care se sbate neamul sunt atât de mari și treburile publice atât de încurcate, încât descurcarea lor cere timp. Am luat multe măsuri de îndreptare și de ușurare a vieții celor împovărați. Vor veni și altele. Nu pot veni toate deodată. Am pornit la muncă numai cu un singur om. Nu am avut nicio organizație în spatele meu.

Fiți siguri că eu nu dorm, nu mă plimb și nu petrec.

Dacă voiu găsi altul mai priceput și dacă mi-o veți cere, mă voiu da singur la o parte și la timp.

Conducătorul Statului Român și Președintele Consiliului de Miniștri,
G-ral ION ANTONESCU

„CIFRA REGALĂ" A M. S. REGELUI MIHAI I

Monitorul Oficial de Miercuri publică următorul decret regal:

MIHAI I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Rege al Românieĭ,

La toți de față și viitori, sănătate:

Asupra raportului Președintelui Nostru al Consiliului de Miniștri, sub Nr. 44.816 din 9 Septembrie 1940:

In baza decretului-lege Nr 3.072 din 7 Septemvrie 1940, privitor la prerogativele Regale,

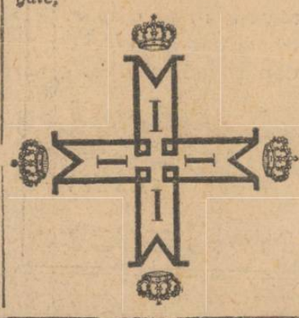

Am decretat și decretăm:

Art. I. „Cifra Mea Regală" va fi după modelul anexat.

Art. II. *Președintele Nostru al Consiliului de Miniștri este însărcinat cu executarea decretului de față.*

Dat în București la 9 Septembrie 1940.

MIHAI I

Conducătorul Statului Român și președintele Consiliului de miniștri,

General **Ion Antonescu**

Nr. 3088.

CIRCULARA LEGIONARĂ
PENTRU PĂSTRAREA ORDINEI

Având informații că în țară s'au întâmplat unele incidente, fără importanță de altfel, ca urmare a schimbării de regim, pentru a le preîntâmpina, precizez următoarele:

1. Legionarii să nu se amestece în nici un fel în atribuțiile de Stat, cari aparțin exclusiv guvernului. Serviciul de ordine legionar păstrează ordinea înlăuntrul organizației legionare și intervine numai dacă aparatul de Stat solicită intervenția lor.

2. Să se păstreze o atitudine de înaltă înțelegere față de aparatul de Stat, atitudine întemeiată pe spiritul de dreptate care definește mișcarea noastră.

3. Anumite gesturi de amenințări și provocări, anumite atitudini cari depășesc rezerva unei ținute corect legionare nu aparțin Gărzii de Fier și sunt opera unor elemente periferice, cari, acum când biruința legionară se apropie de sfârșit, își îngăduie o ținută dincolo de bunacuviință. Organizațiile noastre vor cerceta toate cazurile ivite.

4. Orice fel de inițiativă, în afară de ordinele primite și care angajează răspunderea mișcării, trebue să mi se comunice pentru a o aproba sau respinge.

5. Nici un ziar nu reprezintă până astăzi punctul de vedere legionar și — în afară de comunicatele noastre — nimic din ce se scrie despre Legiune în aceste ziare nu angajează răspunderea mișcării.

6. Cât privește organizarea, interzic orice fel de inițiativă locală. Legionarii să aibă răbdare. Ordinele de reorganizare se vor transmite pe cale ierarhică.

HORIA SIMA

București, 11 Septembrie 1940.

CONTROL ȘI ANCHETE

Niciodată — poate nici sub fanarioți — trupul țării n'a avut de suportat atâtea ventuze de pompare a vlagei și agonisitei sale, sub cele mai felurite forme de impunere și preluare. Un adevărat butoi al Danaidelor, cu infinite găuri de scurgere, văzute și nevăzute.

Odată cu îndepărtarea vechiului regim, noul conducător al Statului, d. general I. Antonescu s'a gândit că ceasul socotelilor a sosit și că înfrânarea risipii n'ar însemna mare lucru fără anchetarea trecutului și punerea la stâlp a vinovaților.

Nu trebue să ne mire de fel, deci, dacă în fiecare zi ni se anunță noui măsuri de control și verificări de gestiuni, începând cu acelea privitoare la întrebuințarea fondurilor secrete dela toate ministerele și a tuturor fondurilor referitoare la ordinea publică în ultimii 5 ani, continuând cu contolul averilor foștilor demnitari ai Statului (prim-miniștri, miniștri, subsecretari de stat și secretari generali) pe ultimii 10 ani, spre a încheia cu controlul fondurilor întrebuințate pentru înzestrarea armatei, cu controlul gestiunii „Străjii Țării", acordării și întrebuințării devizelor de către Banca Națională în ultimii 5 ani, cum și cu cel al gestiunii și administrării secretariatului general al Palatului regal (bunuri, lista civilă, etc.).

Este numai o parte din rețeaua de pompe aspiratoare, spre care se canalizau veniturile și contribuțiile țării, în cele mai multe cazuri fără nici o frână, fără niciun control, fără nicio răspundere.

Ochiul sever și energia neîndoplecată ale celui care a luat inițiativa acestor măsuri sunt prima garanție că anchetele puse în mișcare vor fi făcute minuțios și cu priceperea cuvenită, mai ales că membrii numiți în comisiunile respective sunt recrutați dintre cele mai bune elemente ale înaltei noastre magistraturi și având drept colaboratori specialiști recunoscuți aleși dintre magistrații Inaltei Curți de conturi sau dintre profesorii universitari, experți în materie de contabilitate publică și privată.

Dreptul acestora de a cere să li se înfățișeze toate documentările și toate actele justificative în legătură cu fiecare operațiune gestionară, deoparte, și obligația conducătorilor instituțiilor puse sub anchetă de a prezenta aceste justificări și de a da seama de orice act al gestiunii respective, pe de altă parte, constitue iarăși o chezășie de riguroasă îndeplinire a însărcinărilor conferite comisiunilor de anchetă.

Fără opera unei epurațiuni generale în toate sectoarele, în care banul și averea publică au fost direct sau indirect angajate, nici un pas sănătos nu se poate face pentru îndreptarea stărilor de lucruri din țară.

Stabilirea neorânduielilor și a risipei, urmată de sancționarea vinovaților, este așteptată cu legitim interes de întreaga opinie publică cinstită a țării, pentrucă numai așa se deschide drum pentru viața sănătoasă și curată, spre care aspiră de atâta vreme mult răbdătorul nostru popor.

DESPĂRȚIRE DE CLUJ

Ce lasă statul român capitalei Ardealului. — Dorința unui fruntaș care rămâne. — Dela 1918 la 1940

Cluj, 10 Sept.

E ultima cronică scrisă din Clujul liber și românesc. Mâine va fâlfâi alt steag și va domni altă lege.

Mulți români, prieteni și cunoscuți, rămân pe loc. Nu i-am întrebat cu ce sentiment și nu le-am cerut să ne spună ce vor face. Le rămâne tovarășe strădania lor de două decenii; le rămâne mărturie vrednicia lor fără odihnă, cuprinsă într'un lanț nesfârșit de înfăptuiri.

Lăsăm în Cluj cele mai moderne clinici din Europa și un monumental colegiu academic. Lăsăm 28.000 lucrări științifice și instituții universitare cu o activitate dintre cele mai prestigioase. Lăsăm o înzestrare urbanistică de peste un miliard lei. Lăsăm un număr înzecit de școli decât am primit în 1918 și o populație știtoare de carte de patru ori mai numeroasă decât acum 20 ani. Lăsăm o viață economică optimă și un capital industrial în valoare de 10 miliarde lei. Lăsăm o tărănime împroprietărită și un standard de viață, care a adus în fiecare casă o vizibilă ridicare pe pârtia progresului.

Românii, cari rămân pot păși deci pe ulițele Clujului cu fruntea sus. Ei au ce arăta și au ce grăi despre munca și priceperea lor. N'am fost stăpâni la întâmplare și n'am trecut prin istoria liberă fără urme adânci în hotarul Ardealului.

Se pot falsifica multe adevăruri și secolul suportă multe minciuni.

Nu va fi posibil de a se așeza lespede de mormânt pe un singur lucru, și anume, pe hărnicia atât de grăitoare. Această hărnicie rămâne de strajă astăzi, mâine și totdeauna, va fi piatră de hotar între două epoci și temelie de dreptate în vecii vecilor.

Am plecat din capitala Ardealului, în care am trăit, ca oricare ardelean, toate bucuriile și necazurile ei, într'o zi scăldată de lumină când zidurile catedralei străluceau în măreție de simbol și bolnavii clinicelor își luau rămas bun dela profesorii atât de destoinici, încărunțiți în laboratoare fără preget. Să aștern pe hârtie impresii, ar fi de prisos. Multe lucruri s'ar putea spune. Totuși trebue să încrustez ceva cu tocul apăsat. Inainte de toate să ne fie gândul la ei, căci n'ar fi nimic mai jalnic și dezonorant decât să uităm 1.300.000 de frați.

Peste orice sită preconpa-re individuală sau de stat, politică sau morală, să rămână Ardealul, atât cel pierdut, cât și cel strâmtorat în hotar. Toate veștile ce avem de dat, să fie bune. Toate pildele să se ridice pe culmile bărbăției și misiunei istorice.

Un fruntaș român, care m'a însoțit la gară, m'a implorat să fac legământ că voi transmite următoarea rugăminte scăldată în lacrimi:

Când în miez de noapte vom deschide aparatele de radio să nu ne vestiți nici certuri interne, nici preocupările trecutului prelungite mistuitor în lupta pentru putere. Măcar de astă dată noi așteptăm altceva, acea senină judecată și împăcare în suflete pentru a putea dormi liniștiți și a nădăjdui cu mai puțină îngândurare. Nu uitați Ardealul și nu lăsați să se stingă candelele în hotarul nebiruit al conștiinței.

Și trebue să mă țiu de legământ, transmițându-l mai departe, fiindcă el venea dela un om care astăzi trebue să recitească cronica lui Șincai și catechismul lui Bărnuțiu pentru a se dumeri pe drumuj istoriei.

Trenul se pune în mișcare. Roțile locomotivei se învârtesc anevoios pe traseul dublat din grija unui neam, care n'a făcut paradă din muncă. Un confrate maghiar, care îmi strânge mâna comunicându-mi ultimele telegrame externe, rămâne cu un semn de întrebare în colțul gurei. Îi urez ca și de aici înainte să se bucure de privilegiul unui permis de cale ferată pentru a-și cunoaște țara.

Un grup de țărani români ne întâmpină la Apahida, care trece dincolo. Sunt din Năsăud, urmași ai regimentelor de graniță. Niciodată lumea aceasta nu s'a încovoiat sub povara vremurilor. Demnitatea le spune să fie senini. Veniseră pentru a lua dela un curier documentele și drepturile lor străbune asupra pământurilor din acel colț de țară. La întoarcere vor trece prin satul lui Bărnuțiu ca să aprindă o făclie, pribeagului dreptului natural.

Clujul l-am lăsat în urmă, însă imaginea fiecărui colț nu dispare. Aproape că nu există ardelean care să nu fi jertfit măcar o zi de muncă pentru prosperitatea lui materială și spirituală. Pentru noi, această metropolă a Ardealului n'a fost un oraș frivol și nu l-am socotit un refugiu pentru a ne distra după ce am cules recolta unor mari latifundii de pământ. Mii de cărturari și 20 de generații de tineri i-au dăruit cele mai statornice valori ale culturii. Zeci de mii de țărani și muncitori au făcut din el o cetate frumoasă și un centru puternic de viață. De câte ori se rostea numele acestui oraș însemna o grijă pentru ridicarea lui și de câte ori am arborat aici steaguri, ele au fâlfâit deasupra unei mari înfăptuiri românești.

Dar, a sosit ceasul despărțirii. Clujul e acum departe de noi, însă destinul ni l-a implântat în suflete ca să nu-l uităm niciodată.

V. M.

ORDINUL CIRCULAR
NR. 4724 DIN 10 SEPTEMBRIE 1940

Luând conducerea Statului, cred de a mea datorie să arăt tuturor, de pe toate treptele ierarhice, civile și militare, principiile de bază cari trebue să-i călăuzească în exercitarea atributului lor.

1. LEGALITATE INTEGRALA.

Legiuirile de toate categoriile și regulamentele respective în vigoare trebue să formeze îndreptarul permanent și punctul de plecare pentru soluționarea oricărei chestiuni, fie de serviciu, fie personale. Aplicarea legalității integrale, fără nici un fel de deosebire, formează baza oricărei Instituții. Din ea derivă atât valoarea muncii noastre a tuturor, cât și încrederea și siguranța în destinele noastre. Legalitatea integrală înseamnă libertate de acțiune, lipsă de teamă, ridicarea prestigiului fiecăruia, sporirea inițiativei și curajul necesar pentru a munci și a înfăptui.

Incadrându-ne pe calea legală, vom avea și curajul să ne luăm fiecare răspunderile, fiindcă de acum înainte trebue să știm să ni le luăm. Acela care cere autorizare în execuție pentru chestiunile care-i revin, prin legi și regulamente, nu are personalitate. Și cine nu are personalitate și curaj, nu este, nu poate fi nici șef și nu poate nici deține o parte, mare sau mică, din puterile Statului.

2. DREPTATEA.

Dreptul suveran la DREPTATE trebue recunoscut oricui îl are și trebue aplicat oricui îl cere, fără nici un fel de ocoliș de interpretare sau de discuțiuni.

Dreptatea se dă după legiuiri scrise, dar se dă și după comandamente de ordin moral și sufletesc. A avantaja pe unii în dauna altora, fără a ține seamă de merite, și mai ales de greutăți, este desigur nedrept.

Nu se admite ca cineva să aibă dreptate și să nu i se dea. Cel care cere dreptatea nu o poate indica cu anticipație. Ea trebuește judecată cu multă înțelepciune, de șefii de toate categoriile și dată la timp, oricând și hotărât, celui care o are.

3. OMENIA

Orice șef trebue să se poarte cu subalternii săi cu omenie. Acest sentiment nu poate și nu trebue să lipsească nici în armată, unde disciplina cere rigiditate în unele ocazii. Sentimentele sufletești de omenie față de subaltern, aduc din partea acestuia dragoste de muncă, încredere în șefi, înviorare morală în toate acțiunile lui bune, mândria respectului ce i se dă și desvoltă personalitatea tuturora. Șefii, de toate categoriile, vor respecta necontenit și în toate ocaziunile aceste sentimente și vor desvolta la maximum demnitatea tuturora.

In serviciul zilnic în discuțiunile ocazionale, în viața socială și în greșelile ce eventual se fac, șeful este dator să-și trateze subalternii în cadrul legilor și cu omenie. Orice umilire a unui subaltern sau a unui cetățean este însăși umilirea aceluia care o comite.

Numai prin astfel de procedee se desvoltă, se întărește și se înfăptuește prestigiul de autoritate dela mare la mic și dela mic la mare.

Nu trebue să se uite că rolul șefului este de a îndrepta cu părintească atitudine, nu de a brusca, de a pedepsi, de a umili.

Nu se poate cere **sacrificii** sufletelor care au fost crescute la școala umilinței.

Șeful trebue să fie sever, însă urban și civilizat în raporturile de serviciu și în afară de serviciu cu subalternii săi. Cele două atitudini practicate până azi, una de platitudini în sus și alta de brutalitate în jos, trebue să dispară fiindcă astfel de șefi, pe orice treaptă s'ar găsi, nu au, nu pot avea prestigiu.

Autoritatea derivă numai din exemplu și din superioritatea în atitudine, în gândire, în cultură și în procedare.

Cine întrebuințează glasul ridicat, gestul amenințător și pedeapsa ca argument convingător și mijloc de conducere este pierdut.

Fiți în special buni, îngăduitori și ascultători cu cei umili și loviți de soartă. Ei trebue ajutați fie chiar și cu o vorbă bună, dacă nu se poate cu altceva.

4. EXEMPLUL PERSONAL.

A pretinde exercitarea tuturor virtuților de mai sus, fără ca șeful să le practice integral este a lipsi subalternul de unul din elementele fundamentale în conducere: exemplul personal.

Recomand și pretind, deci, tuturor celor hărăziți să conducă, bunul exemplu.

5. INIȚIATIVA.

A aștepta totul dela șef, rămânând în pasivitate, este cu desăvârșire condamnabil.

A avea inițiativă înseamnă a avea curajul răspunderii și încrederea că riscurile vor fi dominate de rezultate. In cadrul legilor existente, inițiativa cea mai largă trebue să anime pe toți câți fac parte dintr'o instituțiune civilă sau militară. Ceeace trebue însă să se țină în seamă în exercitarea inițiativei, este corectitudinea în interpretarea legilor și în aplicarea lor.

Pentru Armată, în special, inițiativa este o necesitate vitală. Practica inițiativei constitue pentru toți o înaltă școală morală de vrednicie și de curaj. De aceea, trebue ridicată la rangul de cult.

Dușmanii inițiativei sunt: centralismul, neîncrederea și nepriceperea.

Iată principiile de care m'am călăuzit în toată viața mea.

Astăzi cer tuturor cari vor să muncească cu adevărat devotament să înțeleagă aceste imperative ale timpului, să și le însușească, să le desvolte și să le aplice în toate ocaziunile, în interesul superior al propășirii Statului nostru.

Conducătorul Statului Român și Președintele Consiliului de Miniștri,
General ION ANTONESCU

Bombardarea Londrei,
preludiul altor operații de război de o însemnătate hotărâtoare

Englezii vor folosi gaze toxice?

Milano, 12 (Rador). — Corriere della Sera stărue asupra faptului că provocările aviației engleze au îndemnat comandamentul suprem german să-și grăbească operațiile.

Este probabil, adaugă ziarul, că bombardarea Londrei constitue preludiul altor operații de război, de o însemnătate hotărîtoare, la care vor lua parte, pe lângă aviație, și alte forțe armate germane.

Ziarul observă că englezii au început a arunca asupra Germaniei proectile incendiare, ceeace poate fi privit ca **începutul unei noui metode de atac, la care puterile axei vor trebui să dea răspunsul meritat.**

Anumite iluzii ale presei americane lasă să se întrevadă că șefii militari englezi au și luat în considerație folosirea de gaze toxice. Dacă englezii ar cuteza să se folosească de această armă ucigătoare, interzisă de convențiile internaționale, ei ar săvârși o greșeală mai gravă decât cele din trecut, căci represaliile legitime ar fi atât de formidabile, încât omenirea ar păstra totdeauna o amintire a lor.

IN PAGINA 5-a:

„CAUZELE PRĂBUȘIRII FOSTULUI REGIM" DE IULIU MANIU

MINISTRUL ROMÂNIEI LA MOSCOVA N'A FOST RECHEMAT

COMUNICAT

Președinția Consiliului de Miniștri comunică:

Se desminte că Ministrul României la Moscova a fost rechemat.

București 11 Septembrie 1940.

Președinția Consiliului de miniștri

DECIZIE

Noi, General Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român și Președintele Consiliului de Miniștri,

DECIDEM:

Se numesc în comisiunea pentru cercetarea gestiunei și administrației Secretariatului General al Palatului Regal, domnii: Aurel Căpățână, Consilier la Curtea de Casație și I. Ivașcu, Consilier la Curtea de Conturi, iar d. N. I. Borșan, avocat, Secretar al Comisiunei.

Dată în București la 11 Septembrie 1940.

CONDUCĂTORUL STATULUI ROMÂN
și
PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINIȘTRI
General ION ANTONESCU

Nr. 4768.